

Warszawa, dnia 29 października 2014 r.

Poz. 1470

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 26 sierpnia 2014 r.

**w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Ministra Finansów
w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego**

1. Na podstawie art. 16 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2011 r. Nr 197, poz. 1172 i Nr 232, poz. 1378) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 7 maja 2010 r. w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego (Dz. U. Nr 81, poz. 534), z uwzględnieniem zmiany wprowadzonej rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 16 lipca 2013 r. zmieniającym rozporządzenie w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego (Dz. U. poz. 901).

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia tekst jednolity rozporządzenia nie obejmuje § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 lipca 2013 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego (Dz. U. poz. 901), który stanowi:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.”.

Minister Finansów: *M. Szczurek*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Finansów
z dnia 26 sierpnia 2014 r. (poz. 1470)

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾

z dnia 7 maja 2010 r.

w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego²⁾

Na podstawie art. 2 ust. 9 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa definicje ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego, które mogą prowadzić do powstania szkody.

2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) podmiot publiczny – podmiot, który w jakiejkolwiek formie reprezentuje władzę publiczną i nie może zostać uznany za niewypłacalny w drodze jakiegokolwiek postępowania sądowego lub administracyjnego;
- 2) podmiot prywatny – podmiot, który nie jest podmiotem publicznym, chyba że podmiot ten może zostać uznany za podmiot publiczny z uwagi na:
  - a) jego status prawny,
  - b) efektywność postępowania prawnego przeciwko niemu,
  - c) jego źródła finansowania i dochodów,
  - d) fakt, że może on również spłacać długi, korzystając ze źródeł niezwiązanych z funduszami administracji publicznej, w szczególności z przychodów uzyskanych z podatków lokalnych lub ze świadczenia usług publicznych,
  - e) wpływ, jaki może na niego wywierać rząd kraju macierzystego, lub kontrolę, którą może nad nim sprawować.

§ 2. Ryzyko handlowe obejmuje:

- 1) prawne lub faktyczne stwierdzenie niewypłacalności dłużnika, który jest podmiotem prywatnym, oraz jego poręczyciela albo gwaranta, jeżeli występują i są podmiotami prywatnymi;
- 2) opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez dłużnika, który jest podmiotem prywatnym, oraz jego poręczyciela albo gwaranta, jeżeli występują i są podmiotami prywatnymi;
- 3) jednostronne zerwanie kontraktu eksportowego przez dłużnika, który jest podmiotem prywatnym, rozumiane jako niewykonanie lub nienależyte wykonanie kontraktu eksportowego, w szczególności bezpodstawną odmową przyjęcia towarów lub usług.

§ 3. Ryzyko polityczne obejmuje:

- 1) opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez dłużnika, który jest podmiotem prywatnym, oraz jego poręczyciela albo gwaranta, którzy są podmiotami publicznymi;
- 2) opóźnienie w spełnieniu świadczenia przez dłużnika, który jest podmiotem publicznym, oraz jego poręczyciela albo gwaranta, jeżeli występują;

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej – finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 248, poz. 1481).

²⁾ Rozporządzenie wdraża dyrektywę Rady 98/29/WE z dnia 7 maja 1998 r. w sprawie harmonizacji podstawowych przepisów dotyczących zasad ubezpieczeń kredytów eksportowych dla transakcji objętych ubezpieczeniem średnio- i długoterminowym (Dz. Urz. UE L 148 z 19.05.1998, str. 22, z późn. zm.; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 11, t. 28, str. 246).

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 96, poz. 959, z 2005 r. Nr 143, poz. 1204 oraz z 2009 r. Nr 161, poz. 1277 i Nr 215, poz. 1662.

- 3) jednostronne zerwanie kontraktu eksportowego przez dłużnika, który jest podmiotem publicznym, rozumiane jako niewykonanie lub nienależyte wykonanie kontraktu eksportowego, w szczególności bezpodstawną odmową przyjęcia towarów lub usług;
- 4) środki lub decyzje kraju trzeciego, innego niż Rzeczpospolita Polska lub kraj ubezpieczającego, podjęte przez rząd kraju trzeciego lub jego władze publiczne w formie uznawanej za interwencję rządu, które uniemożliwiają wykonanie umowy finansującej kontrakt eksportowy lub kontraktu eksportowego;
- 5) ogłoszenie powszechnego moratorium płatniczego przez rząd kraju dłużnika lub kraju, który uczestniczy w dokonywaniu płatności w związku z umową finansującą kontrakt eksportowy lub kontraktem eksportowym;
- 6) niemożność lub opóźnienie w dokonywaniu transferu należności uiszczanych w związku z umową finansującą kontrakt eksportowy lub kontraktem eksportowym, spowodowane wydarzeniami politycznymi, trudnościami gospodarczymi, środkami prawnymi lub administracyjnymi, które wystąpiły lub zostały podjęte poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej;
- 7) przepisy prawne przyjęte w kraju dłużnika, zgodnie z którymi dokonanie przez dłużnika płatności w walucie lokalnej powoduje zwolnienie dłużnika z długu, bez względu na to, że w wyniku wahań kursu walutowego płatność dokonana przez dłużnika, przeliczona na walutę umowy finansującej kontrakt eksportowy lub kontraktu eksportowego, nie jest wystarczająca do spełnienia przez dłużnika świadczenia w całości według stanu na dzień dokonania płatności;
- 8) środki lub decyzje podjęte przez rząd Rzeczypospolitej Polskiej lub rząd kraju ubezpieczającego, łącznie ze środkami i decyzjami podjętymi przez Unię Europejską, odnoszące się do handlu między państwem członkowskim i krajami trzecimi, takie jak zakaz wywozu, jeżeli skutki takich środków lub decyzji uniemożliwiają należyte wykonanie umowy finansującej kontrakt eksportowy lub kontraktu eksportowego i nie są w inny sposób rekompensowane przez dany rząd;
- 9) siłę wyższą, której działanie występuje poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej i obejmuje w szczególności następujące zdarzenia i ich skutki: wojnę, wojnę domową, powstanie, rewolucję, zamieszki, przewlekłe masowe strajki, trzęsienie ziemi, wybuch wulkanu, cyklon, tajfun, powódź, gwałtowną falę przyptywową, pożary o rozmiarach katastrofalnych, awarię nuklearną, akty piractwa morskiego.

§ 4.⁴⁾ 1. Ryzyko nierynkowe obejmuje ryzyko handlowe i polityczne zdefiniowane w § 2 i 3, związane z dłużnikami mającymi siedziby w krajach innych niż kraje Unii Europejskiej, Australia, Kanada, Islandia, Japonia, Nowa Zelandia, Norwegia, Szwajcaria i Stany Zjednoczone Ameryki, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Ryzyko handlowe i polityczne zdefiniowane w § 2 i 3, dotyczące dłużników mających siedziby w krajach wymienionych w ust. 1, traktuje się jako ryzyko nierynkowe w przypadku uznania przez Komisję Europejską ryzyka dotyczącego dłużników z tych krajów za ryzyko tymczasowo nierynkowe⁵⁾.

§ 5. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do umów ubezpieczenia eksportowego zawieranych do dnia wejścia w życie rozporządzenia.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia⁶⁾.

⁴⁾ W brzmieniu ustalonym przez § 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 16 lipca 2013 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie określenia definicji ryzyka handlowego, politycznego i nierynkowego (Dz. U. poz. 901), które weszło w życie z dniem 23 sierpnia 2013 r.

⁵⁾ Zakres i warunki określono w komunikacie Komisji do państw członkowskich w sprawie zastosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do krótkoterminowego ubezpieczenia kredytów eksportowych (Dz. Urz. UE C 392 z 19.12.2012, str. 1, z późn. zm.).

⁶⁾ Rozporządzenie zostało ogłoszone w dniu 14 maja 2010 r.